

Sygn. akt IX W 7/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Anna Ostromecka

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. sprawy

M. G.

s. K. i B. z domu T.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 06 grudnia 2017r. o godz. 09:00 w O. przy ul. (...) będąc właścicielem pojazdu m-ki R. (...) o nr rej. (...) nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania w dniu 25.10.2017r.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **M. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw skazuje go, wymierzając na podstawie art. 96§1kw w zw z art. 96§3kw **karę 300 (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 7/18

UZASADNIENIE

M. G. obwiniony został o to, że: w dniu 06 grudnia 2017r. o godz. 09:00 w O. przy ul. (...) będąc właścicielem pojazdu m-ki R. (...) o nr rej. (...) nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania w dniu 25.10.2017r. tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

Obwiniony mieszka w O., prowadzi działalność gospodarczą. Jest właścicielem samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej (...), rok produkcji (...). Pojazd ten kupił we(...).

W dniu 25 X 2017r około godziny 20.45 w sklepie (...) w O. przy ul (...) pracownik sklepu ujawnił wykroczenie polegające na dokonaniu kradzieży alkoholu o wartości 344zł. Sprawca kradzieży nie został ujęty, oddał się samochodem marki R. (...) o nr rej. (...). Na miejsce zdarzenia wezwany został patrol policji. Kradzież zarejestrowana została przez monitoring sklepowy.

K. w O. prowadziła czynności wyjaśniające w sprawie opisanej kradzieży. W ich toku wezwany został właściciel pojazdu M. G. celem wskazania komu samochód marki R. (...) o nr rej. (...) powierzył do kierowania lub użytkowania w dniu

25 X 2017r. Obwiniony stawił się w K. w O. w dniu 6 XII 2017r. Był przesłuchiwany przez funkcjonariusza policji-N. S. (1). Okazano mu nagranie z monitoringu sklepu (...). Obwiniony nie wskazał osoby której powierzył do użytkowania lub kierowania w/w pojazd.

Wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 119§1kw polegające na dokonaniu w dniu 25 X 2017r około godziny 20.45 w O. w sklepie (...) kradzieży alkoholu o wartości 344zł , wniesiony został przez K. w O. przeciwko K. G.- bratu obwinionego.

(d. zawiadomienie k 1, notatka k 2, wydruk k 3, 4, cd k 11, wniosek k 17, zeznania N. S. k 19)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień.

Z zeznań N. S. (3) jednoznacznie wynika, iż obwiniony w dniu 6 XII 2017r został wezwany przez funkcjonariusza policji do wskazania komu w oznaczonym czasie -25 X 2017r, powierzył pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) do kierowania lub użytkowania . Zapytanie to skierowane zostało do obwinionego jako właściciela w/w pojazdu w związku z ujawnieniem wykroczenia przez osobę, która użytkowała w/w pojazd. Obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania. Nieudzielenie przez obwinionego w/w informacji utrudniało przeprowadzenie dalszych czynności wyjaśniających w sprawie wykroczenia z dnia 25 X 2017r .

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu, wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na nieudzieleniu informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 1 kpw oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest policja . Ustawa o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r w art. 14 stanowi, iż w granicach swych zadań Policja wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń. Funkcjonariusz policji uprawniony jest do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd , dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które policja ujawnia w ramach prowadzonych czynności wyjaśniających należących do zakresu jej działania.

Obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym zgodnie, z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest zobowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub użytkowania w oznaczonym czasie , chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę czemu nie mógł zapobiec. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłaby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając (por wyrok SN z 30 XI 2004r IKZP 26/04, komentarz do art. 78 prawa o ruchu drogowym R.Stefańskiego Dom Wydawniczy ABC) . Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r, Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Zgodnie z wyrokiem TK z dnia 12 marca 2014 r. Sygn. akt P 27/13 art. 96 § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń jest zgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 ust. 1 Konstytucji. Z uzasadnienia powyższego wyroku wynika, iż zgodnie z art. 78 ust. 4 p.r.d. właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają

obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. Odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchyla się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się wykroczenia. Zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, by w niniejszej sprawie zachodziły powyższe okoliczności.

Z treści art. 78 ust 4 prawa o ruchu drogowym nie wynika, iż miał on zastosowanie jedynie do sytuacji, gdy osoba kierująca lub użytkująca przedmiotowy pojazd popełniła wykroczenie w ruchu drogowym. Realizacja obowiązku wynikającego z cytowanego przepisu ma ułatwić ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten określa obowiązki właściciela lub posiadacza pojazdu związane z samym faktem posiadania pojazdu

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw. Niezastosowanie się do obowiązku udzielenia właściwemu organowi państwowemu lub instytucji upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania wiadomości lub dokumentów co do tożsamości własnej lub innej osoby podlega karze także zgodnie z art. 65§1 i 2 kw.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.